

7. Постанова Миколаївського окружного адміністративного суду від 7 липня 2009 р. у справі за позовом Первомайської об'єднаної державної податкової інспекції Миколаївської області до Первомайської міської організації партії «Відродження» [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/4885046>. – Назва з екрана.
8. Рішення Господарського суду Донецької області від 25 січня 2007 р. за позовом ДП у Калінінському районі м. Донецька до Жовтневої районної організації партії «Реформи і Порядок» м. Маріуполя [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/385364>. – Назва з екрана.
9. Постанова Житомирського окружного адміністративного суду від 20 липня 2009 р. за позовом Державної податкової інспекції в Олевському районі до Олевської районної організації Соціалістичної партії України [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/4821258>. – Назва з екрана.
10. Постанова Донецького окружного адміністративного суду від 20 серпня 2009 р. у справі за позовом Добропільської об'єднаної державної податкової інспекції до Олександрівської районної організації партії «Всеукраїнське об'єднання “Батьківщина”» [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/4820190>.
11. Рішення Конституційного Суду України № 20-рп/2011 від 26 грудня 2011 р. у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» // Офіційний вісник України. – 2012. – № 3. – С. 55.

N. Bogasheva

PROBLEMS OF JUDICIAL APPLICATION OF LEGISLATION ON POLITICAL PARTIES IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF COMPREHENSION OF THE FREEDOM OF ASSOCIATION

The problems of правоворозуміння concerning regulations on the realization of the freedom of association in the aspect of judicial repeal of registration certificates of political parties are considered.

Keywords: правоворозуміння, freedom of association, repeal of registration certificate of political parties.

Матеріал надійшов 30.01.2013

УДК 340 (477)

Клименко А. Р.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ В УКРАЇНІ ДОКУМЕНТАМИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО БАНКУ РЕКОНСТРУКЦІЇ ТА РОЗВИТКУ

У статті подано загальну характеристику юридичних документів ЄБРР, які регулюють відносини, пов'язані з реалізацією інвестиційних проектів в Україні. Автором пояснюється правова природа більшості значущих юридичних документів ЄБРР. Також наведено загальну класифікацію юридичних актів ЄБРР.

Ключові слова: Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР), інвестиційний проект, регулювання, правила.

За останні декілька років відбулись істотні кількісні та якісні зміни у галузі нормативно-правового регулювання відносин, які складаються, з-поміж іншого, в процесі взаємодії

країн-членів Європейського банку реконструкції та розвитку (надалі – ЄБРР) з самим Банком, зокрема у сфері інвестиційної діяльності останнього.

На нашу думку, загалом, усі нормативно-правові інструменти, якими врегульовано згадані вище правовідносини, можна умовно поділити на 4 категорії: 1) установчі документи ЄБРР; 2) внутрішні акти ЄБРР, нормативну силу яким у міжнародному правопорядку надає або посилення на них у міжнародних договорах, або локальний міжнародний звичай; 3) міжнародні договори між ЄБРР та тією чи іншою країною-членом ЄБРР; 4) нормативно-правові акти національного законодавства кожної країни. У цій статті ми розглянемо перші дві та частково третю групи документів.

Офіційно зафіксованого переліку основних документів ЄБРР не існує, проте на сайті цієї міжнародної організації наведено такий список:

- 1) Угода про заснування Європейського банку реконструкції та розвитку (надалі – Статут ЄБРР);
- 2) Правила внутрішнього розпорядку Європейського банку реконструкції та розвитку;
- 3) Правила процедури керівної Ради;
- 4) Правила процедури Ради директорів;
- 5) Угода про штаб-квартиру.

Статут ЄБРР є основним документом цієї міжнародної фінансової організації. Він оформлений у вигляді міжнародної угоди, чинність норм якої поширюється на всі держави, які вступають до ЄБРР. Статут регулює відносини, пов'язані з метою створення та функціями ЄБРР, членством у ньому, його капіталом, операціями, організаційною структурою та управлінням. Для цієї статті інтерес становлять передусім норми Глави 3 («Операції») Статуту ЄБРР. Стаття 11 Глави 3 Статуту ЄБРР закріплює способи проведення операцій цією міжнародною фінансовою організацією для досягнення своєї мети та реалізації функцій. До таких способів, зокрема, належать:

- надання позик або спільне з іншими фінансовими інститутами фінансування чи участь у позиках підприємствам приватного сектору та державним підприємствам, які діють в умовах конкуренції або переходять у приватну власність;
- здійснення інвестицій в акціонерний капітал підприємств приватного сектору або підприємств державного сектору, які діють в умовах конкуренції чи переходять у приватну власність;
- надання або участь у позиках з метою реконструкції та розвитку інфраструктури, яка необхідна для розвитку приватного сектору й для переходу до ринково орієнтованої економіки.

Перший та третій із наведених способів здійснення операцій ЄБРР і є тими способами, за допомогою яких здійснюється реалізація інвестиційних проектів ЄБРР в Україні. ЄБРР також здійснює інвестиції в акціонерний капітал українських підприємств, проте тоді відсутній спеціальний правовий режим подібних інвестицій і тому ці випадки не є для нас цікавими з огляду на тему дослідження.

Стаття 13 Глави 3 Статуту ЄБРР закріплює принципи, згідно з якими діє Банк. Для реалізації мети цієї роботи найбільше значення мають такі принципи:

- операції ЄБРР повинні забезпечувати фінансування конкретних проектів;
- до надання будь-якої позики чи гарантії позичальник повинен надати відповідну пропозицію, підтриману рекомендацією Президента ЄБРР;
- ЄБРР не надає жодного фінансування або жодних послуг, якщо претендент на таке фінансування або послуги має змогу отримати їх з інших джерел на умовах, які ЄБРР вважає обґрунтованими;
- у випадку надання прямої позики, позичальник отримує від ЄБРР дозвіл на використання її коштів лише за виникнення потреби у здійсненні витрат.

Стаття 14 Глави 3 Статуту ЄБРР встановила умови надання позик цією міжнародною фінансовою організацією. Ці умови є такими:

1. забезпечення отримання ЄБРР доходів від надання позик;
2. якщо позичальником є юридична особа, країна-член повинна надати державну гарантію виконання позичальником своїх зобов'язань за проектом.

Відповідно до Статті 15 Глави 3 Статуту ЄБРР, за надання позик Банк отримує відсотки, комісію та інші нарахування.

Ми не будемо зупинятись на аналізі Правил внутрішнього розпорядку ЄБРР, оскільки цей документ регулює особливості внутрішньої організації та діяльності ЄБРР. Лише зауважимо, що згадані Правила затверджені на основі Статуту ЄБРР і розглядаються як доповнення до нього і повинні тлумачитись відповідно до Статуту.

Правила процедури керівної Ради, Правила процедури Ради директорів та Угода про штаб-квартиру також є документами, положення яких регулюють процедурні аспекти діяльності ключових органів ЄБРР, однак, у зв'язку з тим, що вони не містять положень, які регулюють особливості проектно-інвестиційної діяльності

ЄБРР, ми також не будемо зупинятися на їхньому аналізі.

Основну роль у правовому регулюванні інвестиційних проектів ЄБРР виконують Стандартні положення та умови 2006 року. Перша редакція цього документа датована лютим 1999 р. [8].

Стандартні положення складаються із 10 Статей, які регулюють, відповідно, відносини, що пов'язані:

- a) застосуванням Стандартних положень;
- b) термінологією, яка застосовується в угодах ЄБРР;
- c) порядком надання та повернення коштів, сплати відсотків та комісій;
- d) виконанням проекту;
- e) фінансовими та операційними договірними зобов'язаннями;
- f) податками та обмеженням платежів;
- g) призупиненням надання позик або їх анулюванням та прискоренням строку їх погашення;
- h) порядком вирішення спорів тощо.

У статті I Стандартних положень зазначено, що будь-яка угода, яка укладається Банком у зв'язку з наданням члену Банку кредиту, гарантій або інших фінансових коштів чи гарантованих членом Банку, може передбачати згоду сторін такої угоди на дотримання цих Стандартних положень і умов. Тією мірою, якою це передбачено будь-якою такою угодою, ці Стандартні положення й умови застосовуються до неї з такою ж юридичною силою й дією, як це було б у випадку, якби вони були повністю в ній викладені. Фактично, підписуючи ту чи іншу угоду, її сторони домовляються про те, що норми Стандартних положень матимуть для них обов'язковий характер. Таким чином, нормативну силу Стандартним положенням надають міжнародні договори.

Так, наприклад, у Кредитній угоді (Проект «Будівництво високовольтної повітряної лінії 750 кВ Рівненська АЕС – Київська») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку від 28.02.2008, зокрема, зазначено: «Усі положення Стандартних положень та умов Банку, датовані 1 травня 2006 року, включено до цієї Угоди та зроблено чинними стосовно неї з такою самою силою та дією, які вони мали б у випадку повного їхнього викладення в цій статті...» [2].

Подібне положення є в Кредитній угоді (Третій проект «Ремонт автомобільної дороги Київ – Чоп») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку від 19.12.2006: «Усі положення Стандартних положень та умов Банку, датовані 1 травня 2006 року, включено до

цієї Угоди та зроблено чинними стосовно неї з такою самою силою та дією, які вони мали б у випадку повного їхнього викладення...» [3].

Механізм надання позик ЄБРР регулюється нормами Статті 3 Стандартних положень ЄБРР.

Важливим нормативним інструментом ЄБРР є Принципи та правила закупівель товарів, робіт та послуг (далі – Принципи закупівель) [10]. Принципи закупівель були ухвалені ще у 1992 р., але відтоді неодноразово переглядалися. Остання редакція була видана у 2010 р.

Принципи закупівель поширюються на закупівлю товарів, робіт та послуг за кошти, отримані від ЄБРР. Останній не встановлює обмежень на придбання товарів, робіт і послуг щодо країни походження. Однак Принципи закупівель використовуються як ефективний механізм забезпечення використання отриманих від ЄБРР коштів у цілях, для яких ЄБРР надав зазначену позику.

В основі Принципів закупівель лежать засадничі аспекти діяльності самого ЄБРР, а також СОТ. Так, їхнім базисом є те, що закупівля будь-яких товарів, робіт і послуг має відбуватися відкрито і на конкурентних засадах. Контракти мають підписуватися лише за підсумками відкритих конкурсних торгів. Відхилення від цього принципу можливе лише за попередньою домовленістю або у випадку, коли очевидно є економічна вигідність такого контракту.

Правила закупівель передбачають сферу їхньої дії – державний сектор економіки – та встановлюють порядок здійснення закупівель. Однак Правила закупівель закріплюють лише загальні стандарти конкурсних торгів, а саме необхідність таких етапів, як оголошення про закупівлю, кваліфікація учасників торгів, оцінка заявок та супроводження договорів.

Таким чином, Правила встановлюють лише основні засади проведення закупівель товарів, робіт і послуг за кошти, отримані від ЄБРР, які, на думку ЄБРР, забезпечать прозорість та конкурентність під час здійснення таких закупівель. Загалом, Правила закупівель встановлюють, що закупівлі проводяться відповідно до національного законодавства. Більше того, необхідно зазначити, що всі вимоги, висловлені у Принципах, тим чи іншим чином виражені в Законі України «Про здійснення державних закупівель» [6].

Подібно до інших документів ЄБРР, Правила закупівель набувають обов'язкового характеру після їхньої імплементації до тієї чи іншої міжнародної угоди за участю ЄБРР. Так, наприклад, у розділі 3.01 Кредитної угоди (Кредит на закупівлю палива на зимовий період 2000/2001) між Україною та Європейським банком реконструкції

та розвитку 6 жовтня 2000 р. [1], зокрема, зазначено: «Якщо Банк не погоджується на інше, для положень розділу 4.03 Стандартних положень та умов, закупівля товарів, робіт та послуг, що є необхідні для Проекту і мають бути фінансовані з кредитних коштів, регулюється такими положеннями:

- (a) *Закупівля товарів, робіт та послуг (окрім послуг консультантів, включених до розділу 3.02(c)) має проводитися через відкриті торги.*
- (b) *Для цілей розділу 3.02(a) процедури відкритих торгів, вибіркових торгів, торгів з однією заявою та закупівлі на відкритому ринку, а також стандарти процедур місцевих конкурсних торгів викладаються в главі 3 Правил закупівлі товарів та послуг ЄБРР.*
- (c) *Консультанти, що наймаються Позичальником для допомоги в реалізації Проекту, відбираються відповідно до процедур, викладених у главі 5 Правил закупівлі товарів та послуг ЄБРР.*
- (d) *Усі контракти підлягають контрольним процедурам, викладеним у Додатку до Правил закупівлі товарів та послуг ЄБРР. Усі контракти на закупівлю вугілля та мазуту підлягають попередньому розгляду».*

Іншим важливим документом, яким керується ЄБРР у своїй діяльності, є Посібник з використання кредитних коштів у державному секторі (Посібник з використання) [9]. Цей документ повинен регулювати порядок та методику використання коштів ЄБРР. Його дія поширюється на всі кредити, до яких застосовуються Правила закупівель. Остання редакція цього Посібника датована січнем 2013 р.

Особливістю цього документа є те, що формально він не є обов'язковим до застосування. Вказане підтверджується тим, що навіть сам Посібник з використання вказує, що здійснення будь-якої операції регламентується юридичними документами (такими як кредитні і гарантійні договори). Крім того, у разі, коли Посібник з використання суперечить у якійсь частині конкретному юридичному документу, то застосовується положення саме такого документа. Проте на практиці недотримання викладених у Посібнику з використання положень неодмінно призводить до застосування санкцій з боку ЄБРР. Так, у пункті 5 «Анулювання коштів у випадку їх нецільового використання» [9, с. 27] Посібника з використання, зокрема, зазначено, що у випадку використання зарахованих на Спе-

ціальний рахунок коштів усупереч їхньому призначенню, яке передбачене кредитним договором, ЄБРР залишає за собою право анулювати еквівалентну частину суми кредиту.

Подібно до Стандартних положень та умов, обов'язковість положень Посібника з використання також може впливати з тієї чи іншої угоди. Так, у розділі 3.02 «Асамблея Вкладників» Угоди про внесок між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку щодо участі України у Фонді Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля, зокрема, зазначено, що Асамблея Вкладників **повинна** виконувати рекомендації щодо виконання та моніторингу (напр., Інструкції з розробки проектів, **посібник з використання кредитних коштів** тощо) [4].

Сам Посібник з використання має структуру класичного акта, спрямованого на тлумачення та уніфікацію підходів до застосування тих чи інших правил. Посібник з використання містить окремі частини, присвячені розрахункам, вимогам до заяв на вибирання коштів (вибирання коштів у формі прямих платежів, перерахування на спеціальний рахунок, використання коштів по акредитиву). Крім того, Посібник з використання містить бланки заявок та типових документів для спрощення процедури оформлення договорів.

Посібник з використання детально тлумачить процедуру та форму подачі заявок на отримання коштів від ЄБРР, розгляд цієї заявки, порядок використання коштів, можливість скасування рішення про виділення коштів.

Цікавим є такий внутрішній нормативний документ ЄБРР, як Правила процедури Органу розгляду скарг щодо проектів (надалі – Правила розгляду) [11]. Цей документ встановлює право фізичних та юридичних осіб оскаржувати дії посадових осіб ЄБРР під час реалізації фінансованих ЄБРР інвестиційних проектів. Правила розгляду визначають основні питання, пов'язані з механізмом подання та розгляду скарг суб'єктами, що задіяні в їхньому розгляді, та механізмом взаємодії між ними, їхні права та обов'язки тощо.

Правила розгляду мають чітку послідовну структуру, яку умовно можна поділити на 4 основних розділи: преамбула; порядок подання скарги та вирішення дотичних питань; повноваження та статус окремих осіб, задіяних у процесі вирішення спорів; загальні положення щодо Органу розгляду скарг (далі – ОРС).

Серед основних питань Правила розгляду, зокрема, визначають та врегульовують:

- вимоги щодо форми та змісту скарг, механізму подання, строків їхньої реєстрації та подальших первинних дій, уповноважених осіб у зв'язку з реєстрацією, питання щодо суб'єктів, які можуть звертатись із відповідними скаргами;
- питання обґрунтованості та підстав для звернення зі скаргою до ОРС із визначенням критеріїв, що кваліфікують скаргу як таку, що може бути розглянута;
- порядок розгляду та здійснення подальших дій уповноваженими суб'єктами у зв'язку із визнанням скарги такою, що підлягає розгляду;
- можливість проведення перевірки експертами ОРС дотримання ЄБРР відповідних норм директивного документа останнього та певних наслідків для ЄБРР за результатами такої перевірки;
- порядок призначення, кваліфікаційні вимоги, вимоги щодо неупередженості посадових осіб ОРС, строки перебування окремих категорій посадових осіб ОРС на посадах, які вони обіймають, підвищення кваліфікації таких осіб.

Для того, щоб скарга була визнана обґрунтованою, вона повинна 1) стосуватись проекту, рішення про фінансування якого вже ухвалено або Радою директорів, або комітетом ЄБРР та 2) містити опис уже завданої або потенційної шкоди в результаті виконання цього проекту.

За своєю формою Правила розгляду не є збірником процесуальних норм, а діяльність ОРС являє собою не формалізований розгляд спорів на основі норм права, а скоріше, процедуру узгодження дій ЄБРР із зацікавленими фізичними або юридичними особами. Очевидно також, що Правила розгляду не можуть бути джерелом міжнародного права.

Однак, Правила розгляду цікаві тим, що фактично в цьому документі ЄБРР претендує на створення власної квазіюрисдикції, допускаючи регулювання своїми внутрішніми актами правовідносин за участю юридичних та фізичних осіб.

У цьому ж переліку слід розглядати і Принципи та процедури щодо контролю за дотриманням правил [13] (надалі – Принципи та процедури). Згаданий документ набув чинності 27 березня 2009 р. Принципи та процедури фактично є інструкцією, якою керується ЄБРР у ситуаціях інформування щодо випадків шахрайства, корупції, змови, насильства з боку суб'єктів, які беруть участь у здійсненні ЄБРР

своїєї діяльності, а також вони передбачають регулювання дій юридичних або фізичних осіб внутрішніми актами ЄБРР.

Більш традиційним способом регулювання діяльності юридичних осіб з боку ЄБРР можна вважати Посібник ЄБРР щодо мінімальних стандартів іпотечного кредитування (надалі – Мінімальні стандарти) [12]. Мінімальні стандарти складаються з 11 розділів та містять 8 додатків. Мінімальні стандарти були створені 2004 р., а 2011 р. їх було доповнено оновленим Списком мінімальних стандартів, які подано в додатку до Мінімальних стандартів. Список мінімальних стандартів фактично містить вимоги, яким мають відповідати ті суб'єкти, які будуть отримувати фінансування від ЄБРР. У пункті 1.1 розділу 1 «Критерії позик» ідеться про те, що всі банки та фінансові установи **повинні** діяти відповідно до Мінімальних стандартів. Очевидно, що згоду на виконання вимог Мінімальних стандартів банки надають, підписуючи договори з ЄБРР, які передбачають участь цієї міжнародної організації у фінансуванні проектів під заставу об'єктів нерухомості.

Якщо вести мову про договори між Україною та ЄБРР, які стосуються не окремо взятого інвестиційного проекту, а загальних засад взаємодії нашої держави та цієї міжнародної фінансової організації, необхідно згадати про Договір між Урядом України та ЄБРР про співробітництво та діяльність Постійного Представництва ЄБРР в Україні (надалі – Договір) [5]. Договір було підписано 12.06.2007, а вже 17.07.2008 Договір набрав чинності для України.

Зазначений Договір укладено з метою врегулювати на законодавчому рівні питання статусу та діяльності Постійного Представництва ЄБРР в Україні.

Саме цим Договором координацію здійснення інвестиційних проектів ЄБРР у державному секторі України доручено Мінекономрозвитку.

Відповідно до розділу 3.01 статті 3 Договору, Постійне Представництво ЄБРР розташовується у Києві та Дніпропетровську, можуть також бути додаткові представництва в інших місцях України.

Згідно з розділом 3.02 статті 3 Договору, Постійне Представництво ЄБРР очолюють Керівник Представництва та Заступник Керівника Представництва.

Відповідно до статті 5 Договору, Постійному Представництву ЄБРР надається такий же захист, як і дипломатичним місцям в Україні.

Основним привілеєм Постійного Представництва ЄБРР в Україні є звільнення його від оподаткування. Так, згідно з розділом 7.01 статті 7 Договору, Банк, його активи, майно, доходи і його діяльність та угоди, як передбачено Угодою про Банк, звільняються від оподаткування прямими податками. Також, відповідно до розділу 7.05 статті 7 Договору, послуги, які надаються Банком в Україні, звільняються від податку на додану вартість.

У рамках здійснення діяльності Постійним Представництвом ЄБРР в Україні Банк має повну свободу своєї діяльності, але, звісно, в межах чинного законодавства України та цього Договору. Так, відповідно до статті 9 Договору, Банк має право проводити зібрання, зокрема будь-які міжнародні конференції або інші збори, що організовуються Банком, та засідання будь-яких комісій, комітетів або підгруп таких зібрань у межах Постійного Представництва та в інших місцях на території України. На зустрічах, що проводяться Банком, Уряд України або відповідний уповноважений орган гарантує, що не будуть створюватись жодні перешкоди для повної свободи обговорення.

Таким чином, Договір сприяє розширенню ефективного співробітництва з Європейським банком реконструкції та розвитку шляхом урегулювання на законодавчому рівні питання про відкриття в регіонах України нових офісів ЄБРР та розширення доступу місцевих органів влади до кредитних ресурсів ЄБРР. Важливим для України ненормативним документом планово-стратегічного характеру є Стратегія діяльності в Україні на 2011–2014 рр., затверджена Радою Директорів ЄБРР 13.04.2011 [14].

Стратегія спрямована на пошук шляхів вирішення ключових проблем перехідного періоду України, зокрема, щодо диверсифікації виробничої бази та загального покращення конкурентоспроможності країни, розвитку місцевих ринків капіталу, продовження реформи енергетичного сектору та покращення корпоративного управління та прозорості.

Основними завданнями Стратегії є: підвищення енергоефективності у всіх секторах економіки України; інтеграція в Європейський енергетичний ринок та зміцнення енергетичної безпеки; підтримка реалізації потенціалу України у галузі харчової промисловості та сільського господарства; модернізація застарілої інфраструктури України (особливий акцент зроблено на модернізації транспортних коридорів та комерціалізації підприємств, які надають комунальні послуги); стабілізація фінансового

сектору та сприяння розвитку капіталу у національній валюті.

Виходячи зі змісту Стратегії, Банк планує зосередитись на ключових проблемах переходу до ринкової економіки у тісному співробітництві з іншими міжнародними фінансовими організаціями та двосторонніми донорами. ЄБРР планує сприяти підвищенню енергоефективності й безпеки, захисту навколишнього середовища і постійному використанню природних ресурсів у всіх галузях економіки як способом безпосереднього кредитування в корпоративний сектор, галузі електроенергетики та інфраструктури, так і збільшенням кредиту в межах кредитних ліній для підвищення енергоефективності в промисловості через місцеві банки.

Так, у фінансовому секторі пріоритетним напрямом діяльності буде забезпечення банківського сектору цільовим довгостроковим кредитним та акціонерним фінансуванням разом із технічною допомогою для підтримки цієї діяльності.

У муніципальному секторі першочергова увага ЄБРР зосереджуватиметься на фінансуванні проектів, спрямованих на підвищення енергоефективності та покращення охорони довкілля, зі співфінансуванням та підтримкою технічного співробітництва з Фондом Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля або іншими донорськими джерелами.

У сфері електроенергетики й енергетики ЄБРР буде підтримувати диверсифікацію джерел постачання енергоресурсів, покращення енергетичної безпеки та підвищення енергоефективності. Банк також підтримуватиме диверсифікованість джерел постачання і сприятиме використанню альтернативних видів палива.

У сфері сільського господарства Банк розширить доступ до фінансування, зокрема і для малих фермерів, шляхом подальшого розвитку системи складських документів, упровадження та розробки нового фінансового інструменту, пов'язаного з майбутнім урожаєм, для фінансування фермерів до збору врожаю, та інших ринкових інструментів для товарних угод, та сприяння їхньому використанню.

Таким чином, можна стверджувати, що основні аспекти діяльності ЄБРР у сфері інвестиційних проектів урегульовані документами самого ЄБРР. За своєю юридичною природою ці документи переважно належать до міжнародних договорів, хоча деякі з них можуть мати ознаки локального міжнародного звичаю або норм «м'якого права».

Список літератури

1. Кредитна угода (Кредит на закупівлю палива на зимовий період 2000/2001) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку 6 жовтня 2000 р. [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996_029.
2. Кредитна угода (Проект «Будівництво високовольтної повітряної лінії 750 кВ Рівненська АЕС – Київська») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку від 28.02.2008 [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/985_014.
3. Кредитна угода (Третій проект «Ремонт автомобільної дороги Київ – Чоп») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку від 19.12.2006 [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/985_011.
4. Угода про внесок між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно участі України у Фонді Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/985_022.
5. Договір між Урядом України та Європейським банком реконструкції та розвитку про співробітництво та діяльність Постійного Представництва ЄБРР в Україні [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/985_012.
6. Закон України «Про здійснення державних закупівель» // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2010. – № 33. – С. 471.
7. Basic documents of the European Bank for Reconstruction and development [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/downloads/research/guides/basics.pdf>.
8. Стандартні положення Європейського банку реконструкції та розвитку [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/985_017.
9. Руководство по использованию кредитных средств в государственном секторе, январь 2013 года [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: http://www.ebrd.com/downloads/research/guides/disburse_ru.pdf.
10. Принципы и правила закупок товаров, работ и услуг [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/downloads/procurement/pprg.pdf>.
11. Орган по рассмотрению жалоб в связи с проектами, Правила и процедуры [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: http://www.ebrd.com/downloads/integrity/pcm_rules.pdf.
12. EBRD Mortgage Loan Minimum Standards [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: http://www.ebrd.com/downloads/FI/11EBRD_Mortgage_Manual_June_2011_Final.pdf.
13. Enforcement policy and procedures [Електронний ресурс] // European Bank For Reconstruction and Development. – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/downloads/research/policies/epp11.pdf>.
14. Стратегія діяльності в Україні на 2011–2014 рр. [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://www.ebrd.com/downloads/country/strategy/ukraine_uk.pdf.

A. Klymenko

LEGAL REGULATION OF INVESTMENT PROJECTS IN UKRAINE ACCORDING TO DOCUMENTS OF THE EUROPEAN BANK FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT

This article is dedicated to the general characterization of EBRD legal instruments which regulate the relations concerning the investment projects in Ukraine. The author explores the legal nature of the most influential EBRD legal instruments. The article also gives an overall classification of these legal acts of EBRD.

Keywords: European Bank for Reconstruction and Development (EBRD), investment project, regulation, rule.

Матеріал надійшов 20.02.2013